

Производството е по реда на чл.44 и сл. Закон за екстрадицията и европейската заповед за арест.

В Софийски градски съд е постъпило искане от Софийска градска прокуратура за допускане и изпълнение на Европейска заповед за арест, издадена на 15.01.2024г. от Генерална прокуратура на Република Литва по наказателно дело № ТР-03-00014-24 за провеждане на наказателно преследване спрямо Ж. С. /Z. S./ - роден на *****г. в град Вилнюс, Република Литва, литовски гражданин, с литовски персонален № *****, по обвинение за извършване на престъпления по чл.182,ал.1, чл.182,ал.4 и чл.213,ал.1 от НК на Република Литва.

В хода на съдебните прения прокурорът предлага да бъде допуснато изпълнение на Европейската заповед за арест и да бъде постановено предаване на исканото лице при отлагателно условие – до приключване на наказателно производство срещу С. водено в Софийска районна прокуратура.

В съдебно заседание исканото лице Ж. С. не се отказва от принципа на особеността, като изразява становище да бъде предаден на литовските власти.

Защитникът на исканото лице поддържа направеното от неговия подзащитен изявление и се съгласява с предложението на прокурора за отлагане на предаването, като аргументира тази своя позиция с незавършеното наказателно производство спрямо С. в Република България.

В изпълнение на задължението си по чл.44, ал.3 ЗЕЕЗА съдът разясни на исканото лице възможността за отказ от прилагане на принципа на особеността по чл.61 ЗЕЕЗА, като му разясни и правните последици при упражняване на тези му процесуални възможности. Исканото лице Ж. С. заяви изрично, че желае да се ползва от принципа на особеността, за да не може да бъде наказателно преследван, съден или задържан за престъпление, извършено преди предаването му, различно от тези, за които е издадена конкретната европейска заповед за арест.

Съобразявайки материалите по делото и наведените от страните доводи, съдът намира за установено следното :

Исканото лице Ж. С. /Z. S./ е роден на *****г. в град Вилнюс, Република Литва, литовски гражданин, с литовски персонален № *****.

В Софийски градски съд е депозирана от страна на Софийска градска прокуратура Европейска заповед за арест, издадена от Генерална прокуратура на Република Литва по наказателно дело № ТР-03-00014-24, с искане за предаване на литовския гражданин Ж. С. за наказателно преследване по обвинение за осъществени в периода от 07.02. 2023г. до 26.07. 2023г., в района на град Вилнюс, Република Литва, престъпления. Деятелността на исканото лице Ж. С. е описана като измамно придобиване на чуждо имущество, при което действайки съвместно и с други лица/съучастници/ и чрез използване на фалшиви копия на банкови нареждания за предполагаем банков превод, придобива чрез измама чужда собственост-лек автомобил,

собственост на Г.Т. Посочено е и това,че Ж. С. при закупуване на мобилен телефон от друго лице Н., заплатил получения телефон с четири банкноти, всяка с номинал от 100 евро, които банкноти били фалшиви и така била причинена имуществена вреда за Н.,която вреда не била на голяма стойност. Отбелязано е и това,че исканото лице Ж. С. в неустановен период,но не по-късно от 26.07.2023г. умишлено е придобил, съхранявал и реализирал фалшиви пари/четири банкноти от по 100 евро/.

Така описаните деяния са били подведени от литовските съдебни власти под правните норми на чл.182,ал.1, чл.182,ал.4 и чл.213,ал.1 от НК на Република Литва.

Според литовския наказателен закон за две от описаните деяния се предвижда наказание „лишаване от свобода” в размер до 3 години по чл.182,ал.1 и до 4 години по чл.213,ал.1 НК на Република Литва. В този смисъл е изпълнено изискването на чл.36, ал.1 ЗЕЕЗА за престъплението, за преследване на което се иска лицето, да се предвижда наказание „лишаване от свобода”. В конкретния случай, за тези две престъпления не е необходимо изследване наличието на двойна наказуемост, тъй като визираните от издаващия орган престъпления попадат под хипотезата на чл.36, ал.3, т.10 и т.20 ЗЕЕЗА. За претендираното престъпление по чл.182,ал.4 НК на Република Литва, е предвидено наказание „ограничаване на свободата“ или „арест“ без посочени минимални,респ.максимални срокове на тези санкции. Настоящият съдебен състав за пълнота следва да посочи, че всяко от деянията, за които е издадена заповедта за арест, представлява престъпление и по българския наказателен закон, като описаните факти биха били подведени под правните норми на чл.209,ал.1, чл.209,ал.3 и по чл.244,ал.1 от НК на Република България. Това ,от своя страна, аргументира извод,че в конкретния случай е налице и задължителната, съобразно чл.36,ал.2,изр.1 ЗЕЕЗА, двойна наказуемост, тъй като описаните от издаващия орган престъпни деяния, представляват престъпления и по законодателството на Република България. По отношение на деянието ,квалифицирано като престъпление по чл.182,ал.4 НК на Република Литва, съдът приема,че е налице хипотезата на чл.37а ЗЕЕЗА, като Ж. С. следва да бъде предаден на литовските съдебни власти и за осъществяване на наказателно преследване и за това престъпление, като отчита и неговата връзка с престъплението по чл.213,ал.1 НК на Република Литва.

Анализирайки съдържанието на коментираната Европейска заповед за арест, съдът намира, че тя отговаря на изискванията на чл.37 ЗЕЕЗА и е придружена и с превод на български език. Наред с това настоящият съдебен състав не констатира наличието на основания, които да налагат отказ за изпълнението ѝ, тъй като тези престъпни деяния, за които е издадена заповедта, не са амнистирани в Република България, Ж. С. е пълнолетно лице и според изисканата справка за съдимост същият е неосъждан на територията на Република България, за да бъде формиран извод, че същия следва да изтърпи наказание по постановена присъда или е бил осъден за същите

престъпления, за които се осъществява наказателно преследване на територията на Република Литва и по повод, на което е издадена настоящата Европейска заповед за арест. Единствено за пълнота съдът съобрази и факултативните изисквания на чл.40 ЗЕЕЗА ,като прецени, че не е налице никоя от визираните там предпоставки ,които му предоставят възможност да откаже да изпълни коментираната заповед за арест, издадена спрямо Ж. С.. Не са налице и предпоставките на чл.41,ал.3 ЗЕЕЗА, изискващи депозиране на гаранции от издаващия орган, че исканото лице ще бъде върнато в Република България за изтърпяване на евентуално наложено наказание в Република Литва или за прилагане на мярката за неотклонение „задържане под стража”, тъй като Ж. С. не е български гражданин и не притежава статут на постоянно пребиваващ в Република България.

Поради горните съображения, аргументиращи извод за липса на основания по чл. 39,чл.40 и чл.41 ЗЕЕЗА за отказ и доколкото приема,че са налице предпоставките за предаване на литовския гражданин Ж. С. в изпълнение на конкретната Европейска заповед за арест, настоящият съдебен състав намери,че направеното искане за предаване на лицето Ж. С. на компетентните литовски власти ,за осъществяване на наказателно преследване спрямо него по обвинения за извършени престъпления по чл.182,ал.1, чл.182,ал.4 и чл.213,ал.1 от НК на Република Литва и в изпълнение на Европейска заповед за арест, издадена на 15.01.2024г. от Генерална прокуратура на Република Литва по наказателно дело № ТР-03-00014-24,следва да бъде уважено.

Наред с това настоящият съдебен състав съобрази и обстоятелството, че в Софийска районна прокуратура се води наказателно производство по пр.пр. № 45476/2023г., досъдебно производство № 1912/2023г. на 05 РУ-СДВР, по което исканото лице Ж. С. е привлечен в качеството на обвиняем ,като срещу него се поддържа обвинение за престъпление по чл. 281,ал.2;вр.ал.1 НК и това наказателно производство е започнало преди получаване на настоящата ЕЗА в Софийска градски съд. По искане на съда бе получена информация от Софийска районна прокуратура, че досъдебното производство по цитираното дело все още не е приключило, но се намира в своя заключителен етап,като възможните и необходими действия за събиране на доказателства са били извършени и предстои единствено предявяване на прецизно обвинение на С. и предявяване на материали по разследването. Обвинението, предявено на С. по това досъдебно производство има за предмет престъпна деятелност, осъществена на 28.10.2023г. и свързана с противозаконно подпомагане на лица/чужденци/ за преминаване през територията на страната в нарушение на Закона за чужденците,която дейност е квалифицирана, като престъпление по чл.281,ал.2;вр.ал.1 НК на Република България. В тази връзка съдът прие, че не са налице основанията, визирани в разпоредбата на чл. 40, ал.1, т.1 ЗЕЕЗА за възможен отказ от изпълнение на издадената ЕЗА, тъй като, въпреки че С. е привлечен в качеството на обвиняем преди получаване на Европейска заповед за арест, то неговата отговорност не е ангажирана за престъпление

тъждествено с това/с тези/, за чието разследване се претендира предаването му на литовските власти. Воденото срещу С. в Република България наказателно производство, обаче, аргументира за настоящия съдебен състав извод, че за да бъдат охранени интересите на българското правосъдие е необходимо Ж. С. бъде предаден на компетентните литовски власти в изпълнение на така приетата ЕЗА, но след приключване на воденото в България наказателно производство и/или след ефективно изтърпяване на евентуално наложено му с окончателен съдебен акт наказание „лишаване от свобода“.

Поради горните фактически и правни съображения съдът постанови своето решение.